

தானியலே புத்தகம் - எண் நூற்ற எட்ட

தீர்க்கதரிசனச் சின்னார்த்தத்தின் வளையப்படித்தல்:
வளையப்படித்தின விசேஷத்தில் உள்ள ஏழு எக்காளங்களின்
மூலமையான படிப்பாய்வு

Jeff Pippenger
2024-02-29

வளையப்படித்தின புத்தகத்தில் உள்ள ஏழு சபைகள், ஏழு மத்திரைகள், ஏழு எக்காளங்கள் கறித்த வில்லியம் மில்லரக்கு மிகுந்த வளையச்சம் அளிக்கப்பட்டது. அவர் அந்தத் தீர்க்கதரிசனச் சின்னங்களையே, புறமதம் எனப்படும் மதலாம் பாழ்படித்தும் ஆட்சிக்கப் பின்பு பாப்பாட்சியால் அமறைந்த இரண்டாம் பாழ்படித்தும் ஆட்சி என்ற இர பாழ்படித்தும் வல்லமையின் கட்டமைப்புகள் அமறைத்தார். அந்தச் சின்னங்களின் ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனத் தன்மையையும் அவர் கண்டறியவில்லை; ஆயினும் அவர் கண்டது, அப்போஸ்தலர்களின் காலத்திலிருந்து உலக மடிவுவரையே தவிரையே சபையின் உள்சரித்திரத்தையும் வளையச்சரித்திரத்தையும் பற்றிய அடித்தளப் புரிதலையே நிலைநிறுத்தியது. உள்சரித்திரம் சபையினால் பிரதிநிதித்தவப்படித்தப்பட்டது; சபையின் வளையச்சரித்திரம் மத்திரையினால் பிரதிநிதித்தவப்படித்தப்பட்டது. எக்காளங்கள் ரோமின் மலே தவிரையே நியாயத்தீர்ப்பின் சின்னங்கள் என்றும், அதே உலக மடிவில் ரோமின் மலே தவிரையே நியாயத்தீர்ப்பிற்கு மன்னுவாயிரந்தது என்றும் அவர் கண்டார்; ஆனால் உலக மடிவில் உள்ள ரோம் மூலகை ஒன்றியத்தால் அமறைந்திருந்தது என்பதை அவர் காணவில்லை.

உரையா ஸ்மித் எழுதிய *Daniel and Revelation* என்னும் நூலில் சில தவறான கருத்தக்கள் உள்ளன; இரப்பினும், சகோதரி வடை அதனையே "தவிரையே உதவிக்கரம்" என்று கறிப்பிட்டார். அதே *The Great Controversy*, *Patriarchs and Prophets*, மற்றும் *The Desire of Ages* ஆகிய நூல்களின் சேர்த்த பரப்பப்பட வண்டும் என்ற அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அவரையே இந்த வலுவான பரிந்துரை, அந்த நூல் அவரையே நூல்களக்கச் சமமான தயெவீகத் துண்டதலின் நிலையில் இரந்தது என்பதைக் கறிக்கவில்லை; மாறாக, அந்த நூல் "மகத்தான பதனையே" கொண்டிருந்ததையும், "அநகே விலையுயர்ந்த ஆத்தமாக்களையே சத்தியத்தின் அறிவிற்குக் கொண்டுவரவதற்கு" காரணமாக இரந்ததையும் கறித்தது.

இந்த நூல், மில்லரடைத் தீர்க்கதரிசனத் தர்க்கத்தையே பயன்படித்தகின்றதோடே, 1844 அக்டோபர் 22க்கு மன்பு காணப்படாத தீர்க்கதரிசனக் கருத்தக்களையும் உடன்கொள்கிறது. மூன்று ஆபத்தகளின் மடிமுறையே பயன்பாட்டையே நாம் விளக்கும்போது, அந்த நூலில் உள்ள பகுதிகளையே மறேகோள் கொண்டிப்போகிறோம்.

மில்லர், "ஏழ் எக்காளங்கள் என்பது பூமியின்மலே, அல்லது ரோம இராச்சியத்தின்மலே, அனுப்பப்பட்ட ஏழ் விசலேஷமானவும் கடமயையானவும் நியாயத்தீர்ப்புகளின் வரலாறாகும்" என்று கூறினார். ஢ுதல் நான்கு எக்காளங்கள் புறமது ரோமின்மலே கண்டுவரப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்புகளதைச் சட்டிக்காட்டகின்றன; ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் எக்காளங்கள் பாப்பமயை ரோமின்மலே வந்த தவேண்டயை நியாயத்தீர்ப்புகளாக இரந்தன; ஆனால் ஏழாம் எக்காளம் நவீன ரோமின்மலே வரகிற தவேண்டயை நியாயத்தீர்ப்பை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறது என்பதை மில்லர் உணர்ந்திரக்கமாட்டார். வளெிப்படுத்தின விசலேஷத்தின் ஏழ் ஢ுத்திரகையையும் ஏழ் எக்காளகளையும் கறித்த உரயைடகயையில், உரியா ஸ்மித் இவ்வாறு எழ்தினார்:

"புத்தகத்தை எடுத்தக்கண்ட பின்பு, ஆட்டக்கட்டியானவர் உடனே ஢ுத்திரகையதைத் திறக்க ஢ுன்னறேகிறார்; மலேவும், ஒவ்வொரு ஢ுத்திரயைின் கீழும் நிகழும் காட்சிகளின்மலே அப்போஸ்தலனின் கவனம் திரப்பப்புகிறது. 'ஏழ்' என்னும் எண், வதோகமத்தில் ஢ுழமயையையும் பரிபூரணத்தயையும் கறிக்கும் என்று ஏற்கனவலே கவனிக்கப்பட்டள்ளது. ஆகயைால், ஏழ் ஢ுத்திரகைள் ஒரு கறிப்பிட்ட வகயைதைச் சார்ந்த நிகழ்வுகளின் ஢ுழத் தொகதியயையும் உள்ளடக்ககின்றன; அத ஒருவலேகை கான்ஸ்டன்டனை் காலம் வரலை ஢ட்டமலே சன்றடகைிறது என்றும், அதற்குப் பின்பு ஏழ் எக்காளங்கள் அந்தக் காலத்திலிருந்த மலேவும் தொடரம் வறேொரு தொடர் என்றும் கூறுவது சரியாக இரக்க ஢ுடியாது. எக்காளங்கள், ஢ுத்திரகையின் நிகழ்வுகளோட அதலே காலத்தில் நிகழ்கின்ற, ஆனால் ஢ுற்றிலும் வறேப்பட்ட தன்மயைடயை நிகழ்வுகளின் தொடரதைக் கறிக்கின்றன. எக்காளம் யுத்தத்தின் ஒரு அடயைாளமாகும்; ஆகவலே, எக்காளங்கள் சுவிசலேஷ யுகத்தின் காலத்தில் ஜாதிகளக்கிடயையில் நிகழ்விரக்கும் மகத்தான அரசியல் கலக்கங்களதைக் கறிக்கின்றன. ஢ுத்திரகைள் மதச்சார்ந்த தன்மயைடயை நிகழ்வுகளதைக் கறிக்கின்றன; மலேவும், கிறிஸ்தவ யுகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்த கிறிஸ்த வரகவைரலை சபயைின் வரலாற்றலை உள்ளடக்ககின்றன." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

எக்காளம் என்பது யுத்தத்திற்கும் அரசியல் கலக்கத்திற்கும் ஒரு அடயைாளமாகும். வளெிப்படுத்தின விசலேஷம் எட்டாம் அதிகாரத்தின் இரண்டாம் வசனத்ததைப் பற்றி ஸ்மித் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"வசனம் 2. தவேனக்கு஢ுன் நின்றிருந்த ஏழ் துதர்களலை நான் கண்டனே; அவர்களக்கலே ஏழ் எக்காளங்கள் கண்டக்கப்பட்டன."

"இந்த வசனம் புதியதமானவும் தனித்தவமானதமான ஒரு நிகழ்வுகளின் தொடரலை அறி஢ுகப்பட்டத்தகிறது. ஢ுத்திரகையில், சுவிசலேஷ ஏற்பாட என்று அழகைக்கப்படும் காலகட்டத்தின் போது சபயைின் வரலாற்றலை நாம் கண்டள்ளோம். இப்பலேது

அறிமுகப்படுத்தப்படும் ஏழு எக்காளங்களில், அதே காலத்தில் நிகழ்விரந்த டிக்கியமான அரசியல் மற்றும் போர்சார்ந்த நிகழ்வுகளை நாம் காண்கிறோம்." உரையா ஸ்மித், Daniel and Revelation, 476.

வளெளிப்படுத்தின விசுவேம் எட்டாம் அதிகாரத்தின் மதல் ஆற வசனங்களில் ஏழாவது மத்திரை திறக்கப்படுகிறது; மலேம், அந்த ஏழாவது மத்திரை திறக்கப்படவதின் பின்னணியில், ஏழு எக்காளங்களையுடைய ஏழு தூதர்கள் ஊதவதற்காக ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

அவர் ஏழாம் மத்திரையைத் திறந்தபோது, சுமார் அரமைணி நரே அளவுக்கு பரலோகத்தில் மவுனம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது தவேண்டயை சந்நிதியில் நின்றிரந்த ஏழு தூதர்களாகக் கண்டனே; அவர்களுக்கு ஏழு எக்காளங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பின்னர் வறேொர தூதன் வந்த பலிபீடத்தின் அரகில் நின்றான்; அவனிடம் பொற்கலசம் இரந்தது; சிங்காசனத்தின் மன்பாக இரந்த பொன் பலிபீடத்தின் மலே, சகல பரிசுத்தவான்களின் ஜபெங்களோட்கூட அதைச் செலுத்தம்படிக்கு அவனுக்குப் பரெமளவு தூபம் கொடுக்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்களின் ஜபெங்களோட வந்த தூபத்தின் புகை, தூதனடயை கயைலிரந்த தவேண்டயை சந்நிதியிலே ஏறிச்சென்றது. பின்னர் அந்தத் தூதன் கலசத்தை எடுத்த, பலிபீடத்தின் அக்கினியால் அதை நிரப்பி, பூமியின்மலே எறிந்தான்; உடனே சத்தங்களும், இடிமழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூகம்பமும் உண்டாயின. அப்போது ஏழு எக்காளங்களை உடயைரந்த ஏழு தூதர்களும் எக்காளம் ஊதத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். வளெளிப்படுத்தின விசுவேம் 8:1-6.

மந்தயை கட்டரகையில் நாம் அடயாளங்கண்ட வந்திரந்தம், அதன் தனிப்பட்ட தீர்க்கதரிசன நிகழ்வை இன்னும் நரேடியாக எடுத்தரகைக்காத ஓர தீர்க்கதரிசன மரண்பாட உள்ளது. அந்த மரண்பாட என்னவெனில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றில் வழிக்கறிகளின் தொடரவை பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் சின்னங்கள், அவை பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் வரலாற்றின் மடிவில் அனதைத்தம் ஒன்றிணைந்த காணப்படுகின்றன. எசகேக்கியலே 8ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள நான்கு அரவர்ப்புகளால் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்படம் லவோதிக்கயே ஆத்வெந்திசத்தின் நான்கு தலமெறகைகள் கறிப்பிட்ட வழிக்கறிகளைச் சுட்டிக்காட்டின என்பதயையும், ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றும் ஓர சோதனயைக, ஓர இலட்சத்த நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பரேின் மத்திரையிடம் வரலாற்றில் மீண்டம் நிகழ்கின்றன என்பதயையும் நாம் காட்டியுள்ளோம். இந்த மரண்பாட ஏழு எக்காளங்களிலும் காணப்படுகிறது; ஏனெனில் அவை புறமத ரோம், பொப்பரச ரோம், மற்றும் நவீன ரோம் ஆகியவற்றின்மீதான கறிப்பிட்ட நியாயத்தீர்ப்புகளை பிரதிநிதித்தவப்படத்தினாலும், விரவையில் வரவிரக்கம் ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சட்டத்தில் நவீன ரோம் மீதான செயற்பாட்டி நியாயத்தீர்ப்பு ஆரம்பிக்கம்போது, அவை அனதைத்தம் மறுபடியும்

ஒன்றாகக் கூட்கின்றன.

ஏழ் எக்காளங்கள் கடந்தகாலத்தில் நிறவைறேய கறுப்பிட்ட ததேிகளகைக் கொண்டள்ளன; ஆனால் வளெளிப்படத்தின விசவேம் எட்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழ் எக்காளங்களையுடயை ஏழ் துதர்களகை, விரகைவில் வரவிரக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமகைச் சட்டத்தின் வரலாற்றிள்ளுள்ளும் சகோதரி வகைட் நிறவுகிறார்.

“ஐந்தாம் ஢ுத்திரகையகை அவர் திறந்தபகைது, தவேனுடயை வார்த்தகைக்காகவும் தாங்கள் ககைக்கொண்டிரந்த சாட்சிக்காகவும் ககைல்லப்பட்டவர்களின் ஆத்தமாக்களகை பலிபீடத்தின் கீழ்கை கண்டனே. அவர்கள் உரத்த சத்தமிட்ட; பரிசுத்த஢ும் சத்திய஢ுள்ள ஆண்டவரகை, பூமியில் வாச஢்பண்ணுகிறவர்கள்஢லே எங்கள் இரத்தத்தக்காக நீர் நியாயத்தீர்ப்பு சயெ்து பழிவாங்கா஢ல் இரப்பத எவ்வளவு கால஢்? என்று தூப்பிட்டார்கள். அவர்களில் ஒவ்வொருவரக்கும் வணெ்வஸ்திரங்கள் ககைட்டக்கப்பட்டன [அவர்கள் தூயர஢் பரிசுத்தர஢ாக அறிவிக்கப்பட்டார்கள்]; ஢லேவும், அவர்களகைப்பகைலவகை ககைல்லப்படவிரந்த அவர்களகைடயை உடன்வலேயைாளர஢் சகோதரர஢் தூட எண்ணிக்ககை நிறவைறேயம் வரகையில், இன்னும் சிறித கால஢் இளகைப்பாற வகைண்ட஢் என்று அவர்களகைக்குச் சகைல்லப்பட்டத’ [வளெளிப்படத்தல் 6:9–11]. இங்ககை யகைவானுக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட காட்சிகள் அந்நகைரத்தில் நிகழ்ந்த நிஜ நிகழ்வுகள் அல்ல; எதிர்காலத்தில் ஒரு காலப்பகைதியில் நிகழ்விரந்தவகைகளகை ஆகும்.”

“வளெளிப்படத்தின விசவேம் 8:1–4 ஢கைறககைகள் காட்டப்பட்டத.”
ககைப்பிரதி வளெளியீடகைள், தகைகைதி 20, 197.

஢ுந்தகைய பகைதிப்பாச்சுரத்தில், ஐந்தாம் ஢ுத்திரகையின் உரகையாடலும் அதன் நிறவைறேற஢ும் எட்டாம் அதிகாரத்தில் ஏழ் துதர்கள் எக்காள஢் ஊதத்தயாராக இரக்கும் காலப்பகைதிக்கப்பொருந்த஢ாறு சகோதரி வகைட் பயன்படத்தகிறார்; ஆனால் அதகை பிரதிநிதித்தவத்தகை வளெளிப்படத்தல் பதினகைட்டாம் அதிகாரத்தின் இரண்ட, சத்தங்களின் வரலாற்றிலும் அவர் அ஢கைக்கிறார்.

“ஐந்தாம் ஢ுத்திரகை திறக்கப்பட்டபகைது, வளெளிப்படத்தபவரான யகைவான் தரிசனத்தில், தவேனுடயை வார்த்தகைக்காகவும் இயகைசுகிறிஸ்தவின் சாட்சிக்காகவும் ககைல்லப்பட்டிரந்த தூட்டதாரகை பலிபீடத்தின் கீழ் கண்டார். இதற்குப் பின்னர் வளெளிப்படத்தல் பதினகைட்டாம் அதிகாரத்தில் விவரிக்கப்பட்ட காட்சிகள் வந்தன; அப்பகைது விசுவாச஢ுள்ளவர்களும் சத்திய஢ுள்ளவர்களும் பாபிலகைனிலிரந்த வளெளியகை வர஢ாறு அழகைக்கப்புகிறார்கள். [வளெளிப்படத்தல் 18:1–5, ஢கைறககைள்.]” ககையகைழ்த்துப் பிரசுரங்கள், தகைகைதி 20, 14.

ஏழ் எக்காளங்கள், புற஢த ரகை஢், பாப்பரசர் ரகை஢், ஢ற்றும் நவீன ரகை஢் ஆகியவற்றின் வரலாற்றிலுள்ள தவேனுடயை நியாயத்தீர்ப்பகை

பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகின்றன; ஆனால் அவை 2001 சபெட்டம்பர் 11-ன் வரலாற்றிலும், விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சட்டத்தின் இரண்டாவது சத்தத்திலும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படக்கின்றன. வளெளிப்படுத்தின விசுவேம் எட்டாம் அதிகாரத்தின் முதல் ஆற வசனங்களை அலசிய பின்பு, உரையா ஸ்மித் முதல் நான்கு எக்காளங்களின் வரலாற்று நிறவைநேற்றங்களையே மன்வகைக்கத் தடொடங்குகிறார்.

“ஏழு எக்காளங்களைச் சார்ந்த பஹாரள் இங்கு மீண்டும் எடுத்தக்கொள்ளப்படகிறது; அத இவ்வதிகாரத்தின் மீதியையும் 9ஆம் அதிகாரம் மழுவதையும் ஆக்கிரமிக்கிறது. அந்த ஏழு துதர்கள் எக்காளம் ஊதவதற்கு தம்மையே ஆயத்தப்படுத்தகின்றனர். அவர்கள் எக்காளம் ஊததல், தானியலே 2 மற்றும் 7 ஆகிய தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு ஒரு நிறைவுட்டலாக வந்த சரேகிறது; பழைய ரஹோமப் பரேரசு அதன் பத்த பிரிவுகளாக உடனெந்தபஹோகும் நிகழ்விலிருந்த அத ஆரம்பிக்கிறது; அவற்றைப் பற்றிய ஒரு விவரணையை முதல் நான்கு எக்காளங்களில் நாம் காண்கிறஹோம்.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

முதல் நான்கு எக்காளங்களும் புறமத ரஹோமின் மலே தவேன் கஹண்டவந்த நியாயத்தீர்ப்புகள் என ஸ்மித் சுட்டிக்காட்டுகிறார். முதல் எக்காளத்தின் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளையே விளக்கும் ஏழாவது வசனத்தை அவர் மறேகஹோள் காட்டி, பின்னர் அதன் வரலாற்று நிறவைநேற்றத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

மறேகத்திய ரஹோமா தனது வீழ்ச்சிப் பாதையில் அன்பவித்த முதல் கடமையானவும் பாரமானவும் தீர்ப்பு, அலாரிக்கின் கீழிருந்த கஹோத்தர்களென் ஏற்பட்ட பஹோராகும்; அதவே பின்னர் நிகழ்ந்த படயெடுப்புகளுக்குப் பாதையதைத் திறந்தது. ரஹோமப் பரேரசரான தியஹோதஹோசியஸின் மரணம் கி.பி. 395 ஆம் ஆண்டின் ஜனவரியில் நிகழ்ந்தது; க்ளிர்காலம் மடிவடயையும் மன்னரே, அலாரிக்கின் கீழிருந்த கஹோத்தர்கள் பரேரசுக்கு விரஹோதமாக ஆயுதம் எடுத்திருந்தனர்.

அலாரிக் தலமையிலான முதல் படயெடுப்பு த்ரஸே, மகதெஹோனியா, அட்டிக்கா, மற்றும் பலெஹொப்பஹொனசே ஆகிய பக்திகளையே அழித்தச் சூறையாடியது; எனினும் அத ரஹோமப் பட்டணத்தை எட்டவில்லையே. ஆனால் அவரது இரண்டாம் படயெடுப்பின்பஹோது, அந்த கஹோத்தர் தலவையே ஆல்ப்ஸ் மற்றும் அபனேனீன் மலதைத்தஹொடர்களையேக் கடந்தவந்த, விரையில் அந்நிய இனத்தவரின் கஹொந்தளிப்பிற்குப் பலியாகிய “நித்திய நகரத்தின்” மதில்களுக்கு மன்பாகத் தஹோன்றினான்.

“முதல் எக்காளத்தின் மழக்கம் தன் இடத்தை நான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்தைச் சுற்றியும் அதற்குப் பின்னரும் கஹண்டள்ளது; மலேம் அத கஹோத்தர்களின் கீழ் நிகழ்ந்த ரஹோமப் பரேரசின் இவ்விதமான பாழாக்கும் படயெடுப்புகளையேக் கறிக்கிறது.” Uriah Smith,

மதலாம் எக்காளத்தால் சித்தரிக்கப்படும் புறமத ரோமத்தின் மலே நிகழும் தவேண்டைய நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளமாக அலாரிக்கை ஸ்மித் அடையாளப்படுத்துகிறார். ஒவ்வொரு எக்காளத்திற்கும் அந்த எக்காளத்தை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தும் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரம் உண்ட்; நான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இரந்த மதலாம் எக்காளத்தின் வரகையை அலாரிக் பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகிறார். இந்த எக்காளம் ஞாயிறு அனசரிப்பை கட்டாயப்படுத்தியதன் காரணமாகவே ரோமத்தின் மலே கொண்ட வரப்பட்டது என்பதை மில்லர் கண்டிரக்க மடியாத்; ஏனெனில் மில்லர் ஞாயிறைக் காக்கிறவராக இரந்தார். ஸ்மித்தம் இவ்வுண்மையைத் தவறவிட்டார்; ஆயினும் கி.பி. 321 ஆம் ஆண்டில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட மதல் ஞாயிறுச் சட்டத்தை கான்ஸ்டன்டனை நிறுவினார் என்பதை ஸ்மித் உணர்ந்திரந்தார். ஞாயிறு அனசரிப்பை கட்டாயப்படுத்தவதோட தடொடர்புடைய தீர்க்கதரிசனச் சட்டவிதி எப்போதும் ஒன்றே; ஏனெனில் தவேன் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை; அந்தச் சட்டவிதி என்னவென்றால், "தசேய விசுவாசதரோகம் தசேய அழிவினால் தடொடரப்படுகிறது." கான்ஸ்டன்டனை மதல் ஞாயிறுச் சட்டத்தை இயற்றிய அதே காலகட்டத்திலயே ஆரம்பமான தசேய அழிவின் தடொடக்கத்தை அலாரிக் பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகிறார்.

இரண்டாம் எக்காளத்தை அடையாளப்படுத்தும் எட்டாம் வசனத்தை மறேகோளிட்ட, ஸ்மித் தனது விளக்கத்தைத் தடொடர்ந்த வழங்குகிறார்:

"கான்ஸ்டன்டனைக்கப் பிறகு ரோமப் பரேரசு மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது; ஆகையால், தண்டனையின் கீழிரந்த பரேரசின் மூன்றில் ஒரு பகுதியைச் சட்டிக்காட்டி, 'மனிதர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு' மதலிய கறிப்பிடதல் அடிக்கடி வரகிறது. ரோம இராச்சியத்தின் இந்தப் பிரிவு, கான்ஸ்டன்டனை மரித்தபோது, அவண்டைய மூன்று குமாரர்களான கான்ஸ்டான்டியஸ், இரண்டாம் கான்ஸ்டன்டனை, மற்றும் கான்ஸ்டான்ஸ் ஆகியோர்க்கிடையில் செய்யப்பட்டது. கான்ஸ்டான்டியஸ் கிழக்கப் பகுதியைச் சொந்தமாகக் கொண்ட, பரேரசின் தலநைகரமான கான்ஸ்டான்டினோப்பிளில் தன் வாசஸ்தலத்தை நிறுவினான். இரண்டாம் கான்ஸ்டன்டனை பிரிட்டன், கால், மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகியவற்றை ஆண்டான். கான்ஸ்டான்ஸ் இல்லிரிக்கம், ஆப்பிரிக்கா, மற்றும் இத்தாலி ஆகியவற்றை ஆண்டான். (Sabine's Ecclesiastical History, p. 155-ஐப் பார்க்கவும்.) அனைவரும் நன்கு அறிந்தள்ள இந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தைப் பற்றிக், Albert Barnes தமது Rev.12:4 கறித்த கறிப்புகளில் மறேகோள் காட்டியுள்ளபடி, Elliott இவ்வாறு கூறுகிறார்: 'ரோமப் பரேரசு நிரந்தரமாகக் கிழக்க மற்றும் மறேசு என்னும் இர பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படவதற்கு மன்பாக, கறநைத்த இரண்ட, மறை, பரேரசு மூவகைப் பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. மதலாவது கி.பி. 311-இல் நிகழ்ந்தது; அப்போது அத கான்ஸ்டன்டனை, லிசினியஸ், மற்றும் மாக்ஸிமின் ஆகியோர்க்கிடையில்

பிரிக்கப்பட்டது; மற்றது கி.பி. 337-இல், கான்ஸ்டன்டனைன் மரித்தபோது, கான்ஸ்டான்ஸ் மற்றும் கான்ஸ்டான்டியஸ் ஆகியோருக்கிடையில் ஏற்பட்டது." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

ரோமா மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சம்பவமும், மலேயம் ஸ்மித் மறேகோள் காட்டும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கறிப்பிடும் இரண்டடி பகுதிகளும், நவீன ரோமாவின் மும்மடங்கான ஐக்கியத்தை அடையாளப்படுத்தும் ரோமாவின் சூறகளாகும்; அத இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது; இது திரிச்சபையும் அரசும் இணைந்தள்ள சரேக்கையை பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகிறது. ஸ்மித் தடொடர்ந்த எழுதம்போது, இரண்டாம் எக்காளத்தடன் தடொடர்புடைய வரலாற்று நபரையும் அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

"இரண்டாம் எக்காளம் ஊதப்பட்டதைக் விளக்கும் வரலாறு வளெிப்படயாகவே பயங்கரமான ஜன்செரிக் ஆப்பிரிக்காவையும் அதன் பின்பு இத்தாலியையும் ஆக்கிரமித்த வன்றதோடி தடொடர்புடையதாகும். அவன்டயை வன்றறிக்கடொகைகள் பரெம்பாலும் கடற்படையை சார்ந்தவையாக இரந்தன; அவன்டயை ஜயெங்கள் "அக்கினியால் எரியும் ஒரு பரெரிய மலகை கடலுக்கள் எறியப்பட்டதபோல்" இரந்தன. கடற்படகைளின் மோதலையும், கடற்கரபைப் பகுதிகளில் யுத்தம் உண்டாக்கும் பரவலான அழிவையும் இதவைிடச் சிறப்பாக, அல்லது இதற்குச் சமமாகவனேம், எந்த உருவகம் விளக்க மடியும்? இந்த எக்காளத்தை விளக்கும்போது, வணிக உலகின்மலே தனித்தவமான தாக்கம் ஏற்படத்திய சில நிகழ்வுகளை நாம் தடே வனேண்டம். இங்கு பயன்படத்தப்பட்டள்ள கறியீடி, இயல்பாகவே கலக்கத்தையும் கடொந்தளிப்பையும் எதிர்பார்க்கும்படி நம்மவை வழிநடத்துகிறது. கடொடிய கடல்சார் யுத்தத்ததைத் தவிர வறே எதவும் இந்த தீர்க்கதரிசனத்ததை நிறவைறேறாது. மதல் நான்கு எக்காளங்கள் ரோமப் பரேரசின் வீழ்ச்சிக்கக் காரணமாகச் செயல்பட்ட நான்கு கறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளோடி, தடொடர்புடையவை என்றும், மதல் எக்காளம் அலாரிக்கின் கீழிரந்த கதோத்தரின் கடொடிஞ்சூறயைாட்டகைக் கறிக்கிறது என்றும் இரந்தால், இதில் ரோமச் சக்தியை உலுக்கி அதன் வீழ்ச்சிக்க வழிவகத்த அடித்தடித்த ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்வவை நாம் இயல்பாகவே எதிர்பார்க்கிறோம். அடித்த பரெரிய படயைடெப்பு, வாண்டல்களின் தலவைனாகிய "பயங்கரமான ஜன்செரிக்" மறேகடொண்டதயோகும். அவன்டயை செயற்பாட்டி காலம் கி.பி. 428-468 ஆண்டுகளுக்கள் நிகழ்ந்தது. இந்த மகத்தான வாண்டல் தலவைன் ஆப்பிரிக்காவிலயே தனது தலமையைகத்தவை வதைத்திரந்தான்...."

ரோம் வீழ்ச்சியில் இத்தணிச்சலான கடற்கடொள்ளகைக்காரன் வகித்த மக்கியப் பங்கவைப் பற்றிக் சூறம்போது, திர. கிப்பன் இந்த மக்கியத்தவமிக்க மடொழியவைப் பயன்படத்துகிறார்: "ரோமப் பரேரசின் அழிவில், அலாரிக் மற்றும் அட்டிலா என்ற பயெர்களுக்கு இணயைான இடத்தவை உரியவனாகப் பன்ற பயெர் ஜன்செரிக்." —

Uriah Smith, Daniel and Revelation, 481, 484.

முதல் மூன்று எக்காளங்களின் வரலாற்றுச் சின்னங்களைச் சூட்டிக்காட்டிய வரலாற்றாசிரியர் கிபனகைக் மறேகோள் காட்டிய ஸ்மித், கனெ்சரெரிக் இரண்டாம் எக்காளம் என்ற அடையாளம் கண்ட, பின்னர் கனெ்சரெரிக் க்கு "அலாரிக் கும் அட்டிலாவுக்கும் சமமான நிலை உரியது" என்று குறினார். அலாரிக் முதல் எக்காளம்; கனெ்சரெரிக் இரண்டாம்; ஹன்னரான அட்டிலா மூன்றாம் எக்காளமாக இரந்தான்; அத பத்தாம் வசனத்தில் எடத்தரகைக்கப்புகிறது. கனெ்சரெரிக் கினால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்ட இரண்டாம் எக்காளம் "428-468" ஆண்டுகளின் வரலாற்றைக் குறித்தது என்று ஸ்மித் சூட்டிக்காட்டினார். பின்னர், மூன்றாம் எக்காளத்தை அடையாளப்படுத்தும் பத்தாம் வசனத்தை ஸ்மித் மறேகோள் காட்டி, தமது விளக்க உரையைத் தொடர்கிறார்:

"இந்தப் பகுதியின் விளக்கத்திலும் அதன் பயன்பாட்டிலும், ரோமப் பரேரசின் கவிழ்ச்சிக்க காரணமான மூன்றாவது முக்கிய நிகழ்வின் விளக்கத்திற்கு நாம் கண்ட, வரப்புகிறோம். மலேம், இந்த மூன்றாவது எக்காளத்திற்கான ஒரு வரலாற்று நிறவைறேறத்தலை கண்டறிவதில், டாக்டர் அல்பர்ட் பார்ன்ஸ் அவர்களின் குறிப்புகளிலிருந்து சில பகுதிகளுக்காக நாம் கடன்பட்டிருப்போம். இந்த வதேவசனத்தை விளக்கவதில், இந்த விளக்கவரையாசிரியர் குறுவதுபோல, 'எரிந்து பிரகாசிக்கும் ஒரு விண்கல்லுடன் ஒப்பிடத்தக்க ஏதோ ஒரு தலவைரோ அல்லது போர்வீரரோ இரக்க வண்டியது அவசியம்; அவனுடைய பயணம் விசுவேமான ஒளிவீச்சுடனிரக்க வண்டம்; அவன் எரியும் நட்சத்திரம்போல திடீரெனத் தோன்றி, பின்னர் நீரில் அதன் ஒளி அணகைக்கப்பட்ட ஒரு நட்சத்திரம்போல மறனந்து போக வண்டம்.'— வளெப்படுத்தின விசுவேம் 8-ஆம் அதிகாரம் குறித்த குறிப்புகள்.

"இந்த எக்காளம், அட்டிலா தனது ஹன்களின் படயைணிகளை முன்னின்று நடத்தி, ரோமப் பரேரசின் ஆட்சிக்கதிராக மறேகண்ட அழிவுறத்தம் போர்களையும் கண்டளிப்பான படயைடுப்புகளையும் குறிப்பதாக இங்கு முன்னிட்டக் கரதப்புகிறது...."

"அந்த நட்சத்திரத்தின் பயெர் வோர்ம்வுட் [கசப்பான விளவைகளைச் சூட்டிக்காட்டவது] என்று அழகைக்கப்புகிறது.' இந்த வார்த்தகைள்—நமது பதிப்பிலுள்ள நிறுத்தக்கறிகளே சூட்டிக்காட்டுகிறபடி, முந்திய வசனத்தடன் இன்னும் நரெக்கமாக இணைந்திரக்கின்றவை—ஒரு கணத்திற்கு அட்டிலாவின் கணநலனையும், அவன் காரணமாக அல்லது அவன் ஒரு கரவியாக இரந்து உண்டான தயரத்தையும், அவன் பயெர் துண்டிய பயங்கர அச்சத்தையும் நமக்க மீண்டம் நினவூட்டுகின்றன.

“மற்றமழ்தான வரேறத்த அழித்தலும் மழமயான அழித்தொழிப்பும்,
அவன் ஏற்படத்திய பரேழிவுகளை மிகச் சிறப்பாகக் கறிக்கும்
சொற்களாகும்.” அவன் தன்னை, “தவேண்டயை தண்டனைக்கோல்”
என்று அழைத்தக்கொண்டான். Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

முன்றாம் எக்காளத்தின் வரலாறு, அத்திலா எனும் ஹுணனால்
சித்தரிக்கப்படவது, கி.பி. 441 ஆம் ஆண்டிலிரந்த அவர் கி.பி. 453 ஆம்
ஆண்டில் மரணமடையும் வரையிலான காலமாகும். பின்னர் ஸ்மித்
பன்னிரண்டாம் வசனத்தை மறேகோள் காட்டுகிறார்; அத நான்காம்
எக்காளத்தை மன்வதைத்த, அங்க மறேகத்திய ரோமின் மும்மடங்கு
கறியீட்டத்தன்மை சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றால்
பிரதிநிதித்தவப்புத்தப்புகின்ற நிலையில், காட்டமிராண்டித்
தலமைன்னனாகிய ஒடோ ஆக்கரை விவரிக்கிறது. அந்த முன்று
கறியீட்களையும் அவர் “சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள்—ஏனெனில்
இங்கே அவை நிச்சயமாகக் கறியீட்களாகவே
பயன்படுத்தப்பட்டள்ளன—வெளிப்படயாக ரோமப் பரேரசின் பெரிய
ஒளிவிளக்குகளைக் கறிக்கின்றன; அதாவது அதன் பரேரசர்கள்,
செனட்டார்கள், தூதரகத் தலவைர்கள்” என்பதற்கான கறியீட்களாக
அடயாளப்படுத்துகிறார். ஆயர் நியூட்டன் இவ்வாறு கறிப்பிட்டார்:
மறேகத்திய ரோமின் கடசை பரேரசன் ரோமலஸ் ஆவான்; அவனை
இகழ்ச்சியாக ஆகஸ்தலுஸ், அல்லது “சிறிய ஆகஸ்டஸ்” என்று
அழைத்தனர். மறேகத்திய ரோம் கி.பி. 476 இல் வீழ்ந்தது. ஆயினும்,
ரோமச் சூரியன் அணைந்தபோயிரந்தபோதிலும், அதன்
கீழ்ப்படயான ஒளிவிளக்குகள் செனட்டம் தூதரகத் தலவைர்களும்
தொடர்ந்த இரந்தவரை மங்கலாக ஒளிர்ந்தகொண்டே இரந்தன.
ஆனால் பல உள்நாட்டி பின்னடவைகளும் அரசியல் அதிர்ஷ்டத்தின்
மாற்றங்களும் கடந்தபின், இறுதியில் கி.பி. 566 இல், பண்டயை ஆட்சியின்
மழ வடிவமும் கவிழ்க்கப்பட்டது; மலேமும் உலகின் பரேரசியாய் இரந்த
ரோம் தானே, ரவன்னாவின் எக்சார்க்கிற்கு கப்பம் செலுத்தும்
ஏழ்மயான ஒரு பியூக்டமாகத் தாழ்த்தப்பட்டது.” உரயை ஸ்மித், Daniel
and Revelation, 487.

இங்கு, நவீன ரோமின் மூவகை ஐக்கியத்தை மன்னறிவிக்கும் ரோமின்
மூவகைப் பிரிவிற்கான மற்றொரு சாட்சியை நாம் காண்கிறோம்.
கிழக்க ரோமிலும் பரேரசர் கான்ஸ்டன்டனைடனும், அந்த மூவகைப் பிரிவு
அவரடயை முன்று மகன்களால் பிரதிநிதித்தவப்புத்தப்பட்டது; ஆனால்
மறேக ரோமில், அத அவர்களடயை மூவகை ஆட்சியமைப்பின்
வடிவமாக இரந்தது. பின்னர், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் என்பவை
மறேக ரோம் வீழ்த்தப்பட்ட கறிப்பிட்ட ஒரு வரிசயை
பிரதிநிதித்தவப்புத்தகின்றன என்று ஸ்மித் அடயாளப்படுத்துகிறார்.
அவர் தமது விவரணயை, கடசை முன்று எக்காளங்களின் பின்வரும்
அறிமுகத்தடன் நிறவை செய்கிறார்.

“இந்தக் காட்டமிராண்டிகளின் மதலாவது படயைபெய்ப்புகளால் பரேரசின்மலே ககொண்டுவரப்பட்ட பரேழிவுகள் எவ்வளவு பயங்கரமானவையாக இரந்தாலும், பின்னர் வரவிரந்த பரேழிவுகளுடன் ஒப்பிடகையில் அவை ஒப்பீட்டளவில் இலகுவானவையாக இரந்தன. ரோம உலகின்மலே விராவில் பழியவிரந்த பரேவள்ளத்திற்கு மன்பாகப் பெய்யும் மழதைத்தாரையின் ஆரம்பத் தளிகள்போலவதே அவை இரந்தன. அடத்தள்ள வசனங்களில் வளளிப்படித்தப்பட்டபடி, மீதமள்ள முன்று எக்காளங்களும் ஐயோவின் மகேத்தால் மூடப்பட்டள்ளன.

“வசனம் 13. அப்பொழ்த நான் பார்த்தனே; வானத்தின் நடவில் பறந்த சலெல்லும் ஓர துதனை நான் கட்டேனே; அவன் உரத்த சத்தத்தோட; இன்னும் எக்காளம் ஊதவிரக்கிற முன்று துதர்களின் மற்ற எக்காளச் சத்தங்களினால் பூமியில் வாசமாயிரப்போரக்கப் ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ என்று சொன்னான்.’

“இந்தத் துதன் ஏழ எக்காளத் துதர்களின் வரிசையில் ஓரவன் அல்ல; அவர்களடயை ஒலிப்பின் கீழ் நிகழவிரக்கும் இன்னும் பயங்கரமான சம்பவங்களினால், மீதமள்ள முன்று எக்காளங்களும் ஐயோவின் எக்காளங்களாகும் என்று அறிவிப்பவனே ஆவான். ஆகயால் அடத்தாவது ஐந்தாவது எக்காளம் மதலாம் ஐயோ; ஆறாவது எக்காளம் இரண்டாம் ஐயோ; மலேவும் ஏழாவது—இந்த ஏழ எக்காளங்களின் வரிசையில் கடசையானது—முன்றாம் ஐயோ ஆகும்.”
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

அடத்தக் கட்டரையில் முன்று எக்காள தன்பங்களகைக் கறித்த நாம் தொடர்வோம்.

“அரசாட்சிய ரோமாவின் வீழ்ச்சியின்போதான பரேழிவுகள், ரோமாவுக்கு இனி ஓர சக்கரவர்த்தியும், ஓர கான்சலும், அல்லது ஓர சனெட்டும் இல்லாத நிலவைரவை, அவற்றின் கடசை ஒன்றுவரவை மன்கூறப்பட்டிரந்தன. ‘ராவனென்னாவின் எக்ஸார்க்குகளின் கீழ், ரோம் இரண்டாம் நிலகைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டது.’ சூரியனின் முன்றாம் பங்கு அடிக்஑ப்பட்டது; சந்திரனின் முன்றாம் பங்கும், நட்சத்திரங்களின் முன்றாம் பங்கும் அப்படியே அடிக்஑ப்பட்டன. மறேகத்திய சக்கரவர்த்திகளோட சரேந்த சீசர்களின் வம்சம் மற்றிலும் அழிந்தவிடவில்லை. ரோம், தனது வீழ்ச்சிக்஑ மன்பு, அரசாட்சிசார் வல்லமயைின் ஓர பக்தியவை மட்டமகே ககொண்டிரந்தது. உலகப் பரேரசவை கான்ஸ்டான்டினோப்பிள் அதனடன் பகிர்ந்த ககொண்டது. மலேவும், இன்னும் பரேரசரின் நகரமாக இரந்த அந்த நகரத்தின் மீத ககோத்தர்களும் வாண்டல்களும் ஆதிக்கம் சலெுத்தவில்லை; ஏனனெில், கான்ஸ்டான்டீன் பரேரசின் தலநைகரவை மதன்மதலாக மாற்றியபின், அந்நகரின் சக்கரவர்த்தி, ரோமாவின் சக்கரவர்த்தியவைத் தன் நியமனத்தினாலும் பிரதிநிதித்தவ அதிகாரியுமானவனாகவும் அடிக்஑டி வதைத்திரந்தான். கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் விதி பிற

காலங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது; அத வறே எக்காளங்களினால் அறிவிக்கப்பட்டது. சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து இன்னும் மூன்றாம் பங்கு மட்டமே அபிக்கப்பட்டிருந்தது.”

“நான்காம் எக்காளத்தின் இறுதிச் சொற்கள் மறேகத்திய பரேரசின் வரங்கால மறுஉயிர்ப்பை உணர்த்துகின்றன: ‘அதன் மூன்றில் ஒரு பங்கின்மலே பகல் ஒளியளிக்கவில்லை; இரவும் அதபலவே.’ க்யியியல் ஆட்சியின் பொரட்ட, ரலாம் ராவன்னாவுக்கக் கீழ்ப்படிந்ததாகி, இத்தாலி கிழக்கத்திய பரேரசின் கைப்பற்றப்பட்ட மாகாணமாகியது. ஆனால், இன்னம் பொரத்தமாகச் சொல்லின், பிற தீர்க்கதரிசனங்களலுட, தலுடர்புடயைவயைாக, உரவாராதனயைின் பாதகாப்பே டுதன்டுதலில் பலுப்பின் ஆவிக்கூரிய அதிகாரத்தயையும் சக்கரவர்த்தியின் உலகியலான அதிகாரத்தயையும் கடிமயைான மலுதலுக்கள் கலுண்ட, வந்தது; மலேம், சபகைளின் மலே எல்லா அதிகாரத்தயையும் பலுப்புக்கக் கலுடத்ததன் மூலம், பின்னாளில் அரசர்களயைே உரவாக்கும் அதிகாரத்ததைத் தமதாகக் கலுண்டதாகிய பலுப்பரசின் மனேமை உயர்வை டுன்னறேற யூஸ்தீனியான் தன் உதவிக்கரத்ததை நீட்டினான். நம் ஆண்டவரின் 800ஆம் ஆண்டில், பலுப் சார்ல்மயெனுக்க ‘ரலுமரின் சக்கரவர்த்தி’ என்ற பட்டத்ததை அளித்தான்.’—Keith. அந்தப் பட்டம் பின்னர் பிரான்சின் ராஜாவிடமிருந்து ஜெர்மனியின் ராஜாவுக்க மீண்டம் மாற்றப்பட்டது. மலேம், சக்கரவர்த்தி பிரான்சிஸ் இரண்டாமவரால், இந்தக் கற்பனைக் கலுட்பாடும் இறுதியாகவும் என்றனெற்றகைக்கும் கலைவிடப்பட்டது, ஆக. 6, 1806.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.